

Κωνσταντινουπόλει κτησάμενος ὄνομα, ἔλθων ἐν τοῖς ἐσχάτοις καὶ δυστυχεῖα χρόνοις τῶν βασιλέων αὐτῆς ἐδίδαξε, ῥητορικὰ καὶ φιλοσοφικὰ συγγράμματα συνέγραψε, καὶ ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν περὶ τῆς κατασάσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ ἀλώσει ¹. Τοῦτον δὲ ληγούσης τῆς ἐξ ἡ ἀρχομένης τῆς 15' ἑκατονταετηρίδος τὸν βίον καταλύσαντα διεδέξατο ὁ εὐδοκιμώτερος αὐτοῦ μαθητῆς Μανουὴλ Κορίνθιος ², μέγας ῥήτωρ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, σοφώτατος καὶ

λογικὸς Συλλόγου ἐκδομο. Διατριβὴ σελ. 287. « Appuyé sur les privilèges de son trône, Gennadius établit une école près de l' Eglise patriarchale, et la mit à l'abri du fanatisme musulman. Une foule de manuscrits, qui avaient échappé au désastre de la capitale, étaient conservés dans les souterrains, ou d' autres lieux cachés; Le patriarche recueillit un grand nombre, et ordonna aux évêques et aux archevêques de faire pour les découvrir de scrupuleuses recherches. Par ce moyen l' école patriarcale eût dès son établissement une bibliothèque choisie; et quoique ce collège ne fût pas reconnu par le gouvernement, il acquit bientôt parmi les grecs une brillante renommée. Le grec ancien ou litterale, la philosophie et les lettres y étaient l' objet d' un enseignement soigné. L' honneur d' y professer était brigué par les hommes les plus savants. Ἰακώβου Ῥίζου Νερούλου Cours de Litterature grecque moderne, page 22—23. Genève 1828. Πρὸς. Σ. Βυζαντινοῦ ἢ Κωνσταντινούπολις Α', 593.

(1) Αὕτη ἐκδέδοται ἐν τῇ Turcograec. σελ. 76—79. Περὶ δὲ τῶν ἐν χειρογράφοις συγγραμμάτων του δρα Miller Manuscrits grecs de l' Escorial, Paris, 1848 σελ. 342. 352. 345.

(2) Περὶ τῆς ἀπὸ ἀλώσεως μέχρι Κορυθαλιῶς καταστάσεως τῆς Σχολῆς καὶ τῶν αὐτῆς προστάτων τάδε ἀναγράφει ὁ Κωνστάντιος (ἐν τῇ παρ' ἐμοὶ περὶ τούτου ἀνεκδότῃ Διατριβῇ). « Περὶ Ματθαίου τοῦ Καμαριώτου καὶ Σχολάρχου μετὰ τὴν ἄλυσιν ἐφ' ὅσον τε τῆς ἡλικίας προεβέβηκει καὶ τότε τὸν τοῦ ζῆν ὁρμόν κατέπαυσεν, οὐδὲν ἡμῖν γράφαι πάρεστιν ἐν βεβαιότητι. Τεκμαιρόμεθα δὲ, ὅτι ἡ ληγούσης τῆς 1Ε' ἢ ἀρχομένης τῆς 1ΣΤ' Ἐκατ. τὸν βίον κατέλυσε, διότι ὁ τούτου εὐδοκιμώτερος ἀκροατῆς, ὁ τὸν διδάσκαλον διαδεξάμενος Μανουὴλ ὁ Κορίνθιος, καὶ ἀκμάσας ἐπὶ τῶν Πατριαρχῶν Παχωμίου (1504), Θεολήπτου (1511), Ἱερεμίου τοῦ Α' (1520) καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς δευτέρας Πατριαρχείας καὶ τελευτῆς Ἱερεμίου τοῦ Α' (1543) διατέλει ὁ Μανουὴλ οὐ μόνον σχολαρχῶν περὶ τὰ τεσσαράκοντα ἔτη, ἀλλ' ὡς σοφός καὶ βαθὺς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συνανταλαμβάνετο καὶ τῶν ῥηθέντων Πατριαρχῶν ἐν τε ταῖς ὑποθέσει τῆς Ἐκκλησίας καὶ αὐτοῖς τοῖς γράμμασιν. Ἐκ δὲ τῶν ἀκροασαμένων αὐτοῦ ἦν καὶ ὁ τοῦ Θεοδοσίου τοῦ Ζυγομαλά